

въ което преподаването се водило на български езикъ. Благодарение широката образованостъ и високитѣ дарби на уредника, подготовенъ за систематично и модерно преподаване, питомцитѣ, отвратени отъ гърцизма, излизали съ положителни знания и истинско родолюбие. Съ своята скромна, но широка и плодотворна педагогическа дейностъ, Чинтуловъ туря на здрави основи образованието въ родния си градъ, освобождава за винаги своитѣ граждани отъ затжпителната атмосфера на грѣцкитѣ училища и разширява образователнитѣ интереси, съ което подпомага развоя на новобългарското училище и книга.

Наредъ съ грижитѣ за добрата уредба на училищата въ родния си градъ, Чинтуловъ, още съ идването си се залавя да въведе български езикъ и въ църквитѣ. Училища и църква, това сж два нераздѣлно свързани института презъ робството. Ревностнитѣ грижи и помощи за църквата, даватъ подкрепа на училището и обратно. Като отличенъ семинаристъ, добъръ познавачъ на библията и църковния редъ, врагъ на всичко грѣцко, Чунтуловъ взималъ най-предно мѣсто въ борбитѣ за премахването на грѣцки езикъ отъ църквитѣ. Въ резултатъ отъ които борби още презъ първата половина на 50-тѣ години въ сливенскитѣ църкви се е наложило да се чете и пѣе по славянски.

Презъ 1857 год. изтекълъ срокътъ на контракта съ общината и Чинтуловъ трѣбвало отново да бжде условенъ учителъ. Малко преди това негови врагове грѣкомани, поради обянието, което ималъ всрѣдъ народа тоя горещъ реформаторъ и възторженъ поетъ, го наклеветяватъ предъ турцитѣ, че ималъ „сношение съ московеца“, и той лежалъ десетъ дни въ затвора. Къмъ тия огорчения се прибавятъ и спрѣчкванията, които ималъ Чунтуловъ съ нѣкои отъ членоветѣ на училищното настоятелство, които възползувани отъ интригитѣ около голѣмата му заплата, сега го изваждатъ отъ училището.

Въ Ямболъ. — Следъ станалото, Чинтуловъ напуща родния си градъ и отива въ Ямболъ, кждето се уславя учителъ за три учебни години. Съ своята безшумна, но ползотворна дейностъ, Чинтуловъ уредилъ въ методично и образователно отношение основаното отъ него ямболско трикласно училище и скоро станалъ любимецъ на гражданството. За добритѣ спомени на ямболци свидетелствува следната дописка отъ Ямболъ: „... и като изпълняше длъжноститѣ на званіето си, умѣи въ малко врѣме, та показа добъръ успѣхъ и принеси драгоценнитѣ плодъ. И тъй гражданитѣ останжжж твърдѣ благодарни